

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.258/2014/4.szám

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, a Dr. Nagy László ügyvéd által képviselt felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága alperes ellen vámigazgatási bírság ügyében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 7.K.27.480/2013. számon megindított; és ugyanezen bíróság 2013. november 7-én kelt 7.K.27.480/2013/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alul megjelölt napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í t é l e t e t

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.480/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s:

A felperes 2013. június 13-án jelentkezett harmadmagával az forgalmi rendszámú személygépkocsival a kötelezettség teljesítése érdekében ideiglenes biztosítási rendelkezést foganatosított a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága Röszei Határkirendeltségének másodhalmi szolgálattevési helyén. A gépkocsiban utazók nem tettek

nyilatkozatot sem írásban sem szóban arra vonatkozóan, hogy bejelentés köteles készpénzzel rendelkeznek-e.

A tételes vámvizsgálat eredményeként a gépkocsiban utazó T. Cs. magyar állampolgár kezításkájából azonban 58.000 USA dollár készpénz került elő, amelyre vonatkozóan a felperes hatósági kérdésre előadta, hogy a készpénz az Ő tulajdonát képezi, amelyet igazolt is szerbiai banki bizonylattal.

Az elsőfokú hatóság 2013. június 4-én kelt 282981197 iktatószámú határozatával a felperest 5.270.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezést nyújtott be az elsőfokú hatóság kötelező határozata ellen, amelyet az alperes 2013. július 9-én kelt 2209772298 iktatószámú határozatával elutasított és az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Az alperes a Község területére belépő, illetőleg a Község területét elhagyók készpénz ellenőrzéséről szóló 2005. október 26-ai 1889/2005/EK rendeletre, (a továbbiakban: EK rendelet) valamint ennek végrehajtásáról szóló 2007. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 5/A.§-ának (1) bekezdése b) pontjára, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság kellően feltárt tényállása alapján a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltak, a felperes nyilatkozatának megfelelően alkalmazta a közösségi és nemzeti jogszabályt. Az alperes megállapította továbbá, hogy az elsőfokú hatóság helyesen számította ki a közigazgatási bírságot az EK rendelet 3-as cikke alapján. A Törvény 1.§ (1) bekezdés és a 2.§ (3) bekezdés, továbbá az 5/A.§ (1)bekezdés b) pontja alapján.

Helyesen járt el az elsőfokú hatóság az ideiglenes biztosítási intézkedés elrendelése során is, a közigazgatási eljárások és szolgáltatások általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 29/A.§-a szerint.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, ezért azt jogerős ítéletével elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az EK rendelet 2. cikkére, 3. cikkének (1) bekezdésére, 9. cikkének (1) bekezdésére, 3. cikkére, amelyek a nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményeit tartalmazzák.

Az elsőfokú bíróság felhívta a Ptk. vonatkozó rendelkezéseit a birtokos fogalmának meghatározására, amely jelen esetben a tényállás tekintetében a felperes minősítésére tökéletesen alkalmas és megfelelő.

A felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős

elsőfokú ítélet ellen és kérte annak megváltoztatását, az alperes határozatának hatályon kívül helyezését az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését, továbbá a Pp. 155/A.§-a alapján indítványozta, hogy a Kúria az Európai Unió Bírósága előtt kezdeményezzen előzetes döntéshozatali eljárást.

A felperes álláspontja szerint jogsértő az elsőfokú bíróság ítélete, mivel olyan nemzeti jogszabály értelmezésén és alkalmazásán alapul, amely ellentétes a közvetlen hatállyal bíró EK rendelettel. A nemzeti jogszabállyal szemben az Európai Unió rendelete elsőbbséget élvez, tehát alkalmazása meg kell előzze az nemzeti jogszabály alkalmazását és ellentétes rendelkezések esetén az Európai Unió rendeletét kell alkalmazni. Sérelmezte továbbá a felperes, hogy a szankció alkalmazása során a küszöbérték alatti teljes feltalált pénzüsszeget vette az alperes és elsőfokú hatósága a bírság alapjául.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mindenben megfelel az európai és nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek, kellően megalapozott tényállásból megfelelő következtetéseket vont le. A szankció alkalmazásánál a jogszabályoknak megfelelően állapította meg a bírság összegét.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria az előzetes döntéshozatali indítványt sem találta megalapozottnak, az indítványban előterjesztett kérdések megválaszolása nem igényel olyan értelmezési feladatot, amelyet a megfelelően feltárt tényállásból az elsőfokú bíróság ne vonhatott volna le egyértelmű következtetéseket a jogszabály céljának eléréséhez. A meghatározott eszközök olyan mértékben egyértelműek, olyan jogi helyzetet teremtettek, amelyek biztosították az elsőfokú bíróság részére az egyértelmű jogértelmezés lehetőségét.

Az ellenőrzés során a tényállás tisztázása alapvetően a felperes nyilatkozatai és az általa becsatolt okiratok alapján történt. E tényállás egyértelműen bizonyítja, hogy a Ptk. 187.§ (1) bekezdése értelmében a felperes a fellelt készpénz összeget hatalmában tartja, afelett egyértelműen ő tulajdonosként rendelkezik. E tényeket a későbbi eljárás során a felperes meg sem kísérelte megdönteni, tekintettel arra, hogy azok a helyszínen egyértelműen és az eljárás alá vont felperes nyilatkozatai, közreműködése és egyetértése mellett kerültek megállapításra.

Az idegen kezítäska használata nem változtatta meg a felperes sem fizikai, sem jogi helyzetét a fellelt pénzüsszegek tekintetében.

A terrorizmus elleni harc, amelynek egyik eszköze a pénzmosás elleni fellépés olyan összeurópai és nemzeti érdek, amelynek során az Európai Közösség és a nemzetállamok teljes egyetértő együttműködése valósult meg.

Az EK rendelet 3. cikk (1) bekezdése szerint a Közösségbe belépő, vagy a Közösséget elhagyó természetes személy, aki 10.000 EUR vagy azt meghaladó értékű készpénzt tart magánál, köteles erről az összegről a rendelettel összhangban azon tagállam hatóságának nyilatkozni, amelyen keresztül a Közösségbe belép vagy elhagyja azt. A nyilatkozattételi kötelezettség nem teljesül, amennyiben a közölt információ téves vagy hiányos.

A 3. cikk szerinti nyilatkozattételi kötelezettség teljesítésének ellenőrzése céljából a 4.cikk (1) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok tisztviselőit a nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételeknek megfelelően fel kell hatalmazni a természetes személyek, poggyászuk és szállítóeszközük ellenőrzésére.

A 3. cikk szerinti nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása esetén a 4.cikk (2) bekezdése szerint a nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételekkel összhangban a készpénz közigazgatási határozattal lefoglalható.

A Törvény 5/A.§ (1) bekezdése alapján az Európai Unió területére belépő vagy azt elhagyó természetes személynek, aki a nála lévő, az EK rendelet 2. cikk 2. pontja szerinti készpénz vonatkozásában a Rendelet 3. cikk (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi kötelezettségét tévesen, hiányosan vagy egyáltalán nem teljesíti, a Rendelet 9. cikkének megfelelően

a) 10.000 euró vagy azt meghaladó, de 20.000 eurót meg nem haladó összegű készpénz esetén a birtokában lévő összeg 10%-ának,
b) 20.000 eurót meghaladó, de 50.000 eurót meg nem haladó összegű készpénz esetén a birtokában lévő összeg 40%-ának,
c) 50.000 eurót meghaladó összegű készpénz esetén a birtokában lévő összeg 60%-ának megfelelő, forintban meghatározott összegű bírságot kell a helyszínen fizetnie.

A bírság összegét 1000 forintra kerekítve kell alkalmazni. A bírság összegének forintban történő meghatározásához a 2.§ (3) bekezdését kell alkalmazni.

Fenti szabályozásból következik, hogy a 10.000 eurós összeghatár a nyilatkozattételi kötelezettségre vonatkozik, ennek elmulasztása esetén azonban a fent idézett jogszabályhely alapján a szankciók kiszabásánál a teljes érintett összeg, tehát az az összeg a bírság alapja, amelyre vonatkozóan a nyilatkozattételi kötelezettséget elmulasztották. A 10.000 eurós értékhatár abban az esetben vehető figyelembe, ha az nyilatkozattételi kötelezettséget nem keletkeztető összeg nem éri el a 10.000 eurót. Abban az esetben ha

ez az összeg meghaladja, akkor a szankció alkalmazásánál a fent idézett Tv. 5/A.§ szerinti számítást kell alkalmazni.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során fenti kifejtettek szerint megállapította, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak mindenben megfelel, ezért azt a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 271.§ (2) bekezdése alapján irányadó Pp. 78.§ (1) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990.évi XCIII. törvény 43.§-a alapján a felperes perköltségének megfizetésére, valamint a felülvizsgálati eljárás illetékének megfizetésére köteles.

Budapest, 2014. október 30.

Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke és előadó bíró,

**Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró, Dr. Heinemann Csilla sk.
bíró**

A kiadmány hitelül:

írnok